

РЕШЕНИЕ

№ 6585

гр. София, 30.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **5323** по описа за **2013** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 14597 от 28.05.2013 година по описа на Административен съд София - град, подадена от Д. С. Д., срещу решение от 24.04.2013 г., на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 15 състав, по нахд № 20104 по описа за 2012 г. С последното е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение,установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 0336992/28,09,2012год,издаден от СДВР,с който на касатора на осн. чл.189 ал.4 във вр. чл.182 ал.2 т.3 от ЗДП е наложено административно наказание глоба в размер на 100лв за извършено нарушение по чл.21 ал.2 от ЗДП.

Касаторът твърди, че обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалния закон-касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК). Предвид всичко изложено касаторът моли отмяната на обжалваното съдебно решение и отмяна на оспорения електронен фиш.В съдебното заседание, редовно призован се явява лично и моли съда да отмени въззивното решение и потвърдения с него електронен фиш.

Ответникът - не взема становище по касационната жалба и не изпраща представител

за участие в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, решението за законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 0336992/28,09,2012год, издаден от СДВР.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установена описаната в електронния фиш фактическа обстановка, както следва: На 28.09.2012 г., около 08.34 часа касаторът е управлявал лек автомобил марка „Т. Рав 4”, с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по автомагистрала Т. 1-ви км. На входа на [населено място] срещу бензиностанция Л. посредством автоматизирано техническо средство –система за видеоконтрол TFR-1M с радар TR 4 D с № 0506, монтирано в служебен ла Опел В. , било установено и заснето извършено нарушение за скорост с № 201209285429. Разрешената скорост в този участък ,определена с пътен знак № В2 била 80 км/ч, а засечената с техническо средство скорост на автомобила управляван от касатора била 103 км/ч, т.е с 23 км/ч по висока.

Тази фактическа обстановка районният съд е приел за установена въз основа на събраните по делото доказателства – писмени доказателства, свързани с изискванията към съдържанието на електронния фиш, снимков материал от автоматизираното техническо средство, заснело нарушението, справка от КАТ-СДВР за собствеността на лекия автомобил, справка от Българския институт по метрология, удостоверяваща техническата изправност на автоматизираната система за контрол.

Въз основа на така събраните доказателства, районният съд е счел, че жалбата срещу оспорения електронен фиш е неоснователна. Намерил е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяна на електронния фиш. Същият е съставен при спазване на материалния закон. По същество на оспорването съставът на СРС е приел, че Д. Д. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл.21 ал.2 от ЗДвП, за което е наказан. Предвид това, съдът е намерил, че следва да понесе административно-наказателна отговорност за поведението си.

Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира, че жалбата срещу постановеното от районния съд съдебно решение е основателна по следните съображения:

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на контрол понастоящем. Тя следва да се

произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 НПК. В рамките на настоящето касационно производство бяха приети писмени доказателства-писмо изх. № Я 51572/09,07,2013 год на зам- началника на ОПП-СДВ, ведно с докладна записка към него, удостоверяващо, че на посочената в електронния фиш дата автоматизираното средство за контрол е било монтирано на служебен автомобил с ДК [рег.номер на МПС], в който са се намирили мл. автоконтрольори Г. и К., които са обслужвали мобилната система. Прието е и писмено доказателство, изхождащо от вносителя на автоматизираната система-ООД Т. Е., а именно техническо описание и инструкция за експлоатация на мобилната система за видеоконтрол.

Правилно е възприето от въззивния съд, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на електронния фиш са спазени изискванията на чл. 189 ал.4 и чл. 39 ал.4 ЗАНН. Обжалваният санкционен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на изискванията на чл. 34 ЗАНН. В рамките на производството обаче, въззивният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, обусловено от служебното му задължение по реда на НПК да установи обективната истина с оглед извършеното оспорване от страна на Д./макар и косвено във въззивната жалба/, че не е извършил нарушението по реда на чл.21 ал.2 от ЗДвП.

Съгласно правилото на [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#) - При нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

На следващо място съгласно [§ 1 от ДР на ЗАНН](#) - По смисъла на този закон "електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Т.е не е нужно да е налице конкретно волеизявление от съответния орган на власт, което да е обективизирано в електронния фиш.

По отношение на датата на съставянето на електронния фиш, следва да се отбележи, че законодателя с нормата на [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#) е определил изчерпателно реквизитите, които следва да съдържа електронния фиш и сред тях не фигурира дата на издаването му. Посочената норма е специална спрямо нормите в [ЗАНН](#), касаещи реквизитите на наказателното постановление. Датата на установяване и заснемане на нарушението е посочена във фиша, това е - 28.09.2012 г.

От цитираната разпоредба на [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#), съотнесена с легалната дефиниция възведена в [§ 1 от ДР на ЗАНН](#), следва извода, че с въвеждане на института на електронния фиш, законодателят регламентира изцяло нов и качествено

различен от общия по [ЗАНН](#) ред за ангажиране административно-наказателната отговорност на едно лице, за точно определени административни нарушения /само за посочените в закон/.

Касае се за специфични по своя характер нарушения, при които с въвеждане възможността, отговорността на лицето, което ги е извършило, да се ангажира по специален ред, законодателя цели да се осъществи защита на особено важни обществени отношения, в случая - живота и здравето на участниците в движението по пътищата. Наред с това се избягва в максимална степен субективизма от страна на контролните органи.

Следователно електронният фиш, по силата на закона, представлява не изявление на определен орган, а електронно обективизирано такова, записано върху съответния носител, за формалната законосъобразност на което е достатъчно да е изготвено чрез въведени по съответния ред автоматизирани технически средства или системи, за което обстоятелство в случай не се формира спор между страните.

Ето защо, указанието на закона относно - "... нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител", следва да се разбира в смисъла, че самата информационно-техническа система установява нарушението без намесата на контролен орган, а не в смисъл, че в момента на установяване на нарушението, задължително до съответното техническо средство не следва да има и контролен орган. Подобно тълкуване на разпоредбата на [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#) означава, че нарушението следва да е установено и в отсъствието на нарушителя, което е невъзможно - същият при всяко положение ще присъства при установяване/заснемане от техническото средство на нарушението, тъй като именно неговите действия се заснемат. В тази насока следва да се отбележи, че от инструкцията за експлоатация на мобилната радарна система за видеоконтрол се установи, че контролните органи единствено стартират системата и въвеждат ограничението на скоростта, която се измерва, а оттам видеоклиповете не биха могли нито да се манипулират, нито да се изтриват от паметта на системата.

Доводите относно теоретичната невъзможност да се ангажира административно-наказателната отговорност на едно лице без властническо волеизявление на физическо лице, действащо в качеството му на държавен орган, са неоснователни, доколкото такава възможност е предвидена в самия закон.

Всякакви спорове в тази насока, доколкото цитираните законови норми са действащи такива и извън компетентността на съдилища е да упражняват контрол върху приетите от Народното събрание закони, могат да имат единствено теоретично значение, но не и такова при упражняването на правораздавателната дейност от страна на компетентните съдилища.

По отношение на довода, че въззивният съд не е събрал доказателства за наличието на знак В 26 на посоченото в електронния фиш място, според настоящия състав същият е основателен и се дължи на грешка в процедурата по събиране на доказателства, поради която запитването за местонахождението на знак В 26 е изпратено до погрешен субект-ИА ПИ, а не ОПП-СДВР/. Този процесуален пропуск се е отразил на задължението на въззивния съд да установи с всички възможни доказателствени средства обективната истина по случая, доколкото се сочи от страна на административно наказващия орган, че нарушението е по чл. 21 ал. 2 а не по ал. 1 от същата разпоредба на ЗДвП. Ето защо и поради обстоятелството, че на посоченото място преди [населено място] в рамките на един километър са поставени няколко

различни знака за ограничение на скоростта, ще следва това доказателство да бъде събрано от въззивния съд при новото разглеждане на делото ,като се съобразят координатите записани във видео клипа,установяващ нарушението с тези на поставения знак В 26 с въведено ограничение от 80 км/ч.въззивният съд също така ще следва да оцени по същество и представените пред касационната инстанция писмени доказателства.

Предвид гореизложеното, касационната жалба е основателна при наведеното касационно основание-допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и делото да се върне на друг състав на СРС за разглеждане по същество.

Ето защо на основание чл. 222, ал.2 т.1, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, Дванадесети касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ решение от 24.04.2013 г., на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 15 състав, по нахд № 20104 по описа за 2012 г.

ВРЪЩА делото на друг състав на СРС за ново разглеждане по същество.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.